

gjæld stod et første Prioritetslaan. Jeg er ganske enig med de ærede Rigsdagsmænd heri og har selv tænkt at formulere Forslaget saaledes, men under den Conference, Udvalget havde med den ærede Indenrigsminister, var han ikke tilbøjelig til at gaae ind derpaa, og det er Grunden, hvorfor det ikke er fremkommet fra mig. Skulde det kunne lykkes at faae den ærede Ministers Bisald til et saadant Øndringsforslag, som aabenbart vilde være langt virksommere i Praxis end det, der er foreslaaet af Mindretallet, skal jeg for mit Vedkommende gjerne understøtte det. Den høitærede Indenrigsminister har givet Oplysninger i denne Sag, som jeg anseer for at være meget vigtige, nemlig om det Omfang, hvori Bevillinger til at svare 5 pCt. ere blevne benyttede og navnlig om Forholdet mellem disse Bevillingers Benyttelse i Kjøbenhavn og Kjøbenhavns Amt og andre Steder i Riget; men foruden at disse dog i og for sig aabenbart tale for, at der er stor Trang til, at der gives høiere Rente end 4 pCt., er det ganske vist, at mangfoldige Laanefager ere ordnede til en høiere Rente, uden at det er kommet til Ministeriets Kundskab, idet man har været nødt til at hjælpe sig, uden at gaae derhen, og det er mig bekendt, at der navnlig fra Jylland oftere har været Spørgsmaal om jaadanne Sager. Selv har jeg ikke havt ret meget at gjøre dermed, men jeg veed igjennem Andre, at mangfoldige Laanefager til en høiere Rente ere ordnede fra Jylland, saa at jeg ikke troer, at Meddelelsen af disse Bevillinger er afgjørende med Hensyn til det Spørgsmaal, hvorvidt der er Trang og hvor den finder Sted.

Der er ogsaa her blevet talt om, hvorvidt det vilde være nødvendigt i Loven at optage en Bestemmelse om Bærelsgæld og Bærelsobligationsgjæld, naar derfor gives Pant. Det forekommer mig i denne Henseende at være en Ufuldkommenhed ved Loven, ligesom jeg i det Hele taget finder, at den ikke har den Fuldstændighed, man kunde ønske en Lov af denne Bestaaffenhed; jeg troer, at den vilde have været fuldstændigere, dersom disse Punkter deri vare blevne berørte; jeg har derfor optaget dem i Mindretallets Forslag, og efter de Ø-

tringer, der her ere saaldne, kan jeg ikke antage, at Noget vil stemme imod Mindretallets Forslag af den Grund, at disse Punkter deri ere berørte, men jeg skal forøvrigt gjerne erkjende, at det vist ikke er aldeles fornødent at optage dem, og jeg har ialfald, ved at bringe denne Sag paa Bane, foranlediget en Udtalelse saavel fra den ærede Ministers Side som fra andre Sider, som jeg antager vil være tilfrækkelig til at bestyrke den Mening, at Loven ikke har havt til Hensigt at forhindre saadan Pantsetning til høiere Rente som Sifferhed for Bæxler og Bærelobligationer, som hidtil har været tilladt. Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt Loven skulde fastsætte Betingelser, hvorunder der kunne gives høiere Renter af secundært Pant i faste Eiendomme, eller om man skulde lade Ministeriet beholde Bevillingsmyndigheden, saa maa jeg tilstaae, at, efterat jeg har hørt den ærede Indenrigsminister bestyrke, hvad der ogsaa har været min Anskuelse, at denne Lov maatte betragtes som en Overgangslov, vil jeg anse det for mindre misligt at bibeholde Bevillingsmyndigheden, som jeg rigtignok troer kunde indrettes saaledes, at den bedre svarede til det praktiske Livs Fordringer, end det Forslag, som Mindretallet har gjort, og som det har maattet rette efter de Indrømmelser, som den ærede Indenrigsminister har erklæret sig villig til at gjøre. Det kunde derfor være muligt, at man ved tredie Behandling kunde komme til at forene Mindretallets og Indenrigsministerens Formening saaledes, at Renten til en vis Grad blev aldeles fri, og i andre Tilfælde kunde der hjælpes paa Trangen ved Bevillinger.

Jacobsen: Jeg troer ikke at tage feil, naar jeg som Resultat af Forhandlingerne igaar uddrager, at Enhver maa komme til den Overbeviisning, at der for Diebliffet ikke kan være Tale om en fuldstændig Frigivelse af Rentefoden ved Laan i faste Eiendomme, og da jeg saaledes maa betragte Spørgsmaalet derom som afgjort, skal jeg ikke indlade mig derpaa for ikke at opholde Forsamlingens Tid. Spørgsmaalet stiller sig altsaa saaledes: til hvilket af de to Alternativer skal man bestemme sig? Begge Udvalgets Afdelinger ere